

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-111/23-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Ante Galića članova vijeća, te sudske savjetnice Martine Barić zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Telur d.o.o., Dubravkin put 5, Zagreb, OIB: 64720212310, kojeg zastupa Inoslav Korinčić, odvjetnik u Zaprešiću, Mihovila Krušlina 14, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske elektroprivrede d.d., Ulica grada Vukovara 36, Zagreb, koju zastupa Neva Mladenić po punomoći SU-204/19, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 23. kolovoza 2023.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/23-01/169, urbroj: 354-01/23-11-11 od 5. lipnja 2023.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana, kao i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.
2. Tužitelj je podnio tužbu protiv rješenja tuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primijene materijalnog prava. U bitnome ističe da je tuženik u osporenom rješenju ocijenio da je proizvođač MetCom Solutions GmbH u svojoj Izjavi danoj u predmetnom postupku javne nabave potvrdio da trenutna verzija brojila tip MCS301 CT udovoljava svim predmetnim tehničkim karakteristikama, dok je ocijenio irelevantnim navod tužitelja da je navedeni proizvođač morao uz svoju izjavu dostaviti katalog ili bilo koji dokument kojima bi potkrijepio svoju potvrdu kako trenutna verzija njegovog brojila navedenog tipa udovoljava svim propisanim tehničkim specifikacijama u predmetnom postupku javne nabave. Smatra da iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženik samostalno zaključio, bez ijednog dokaza, da je proizvođač od 2020. nadogradio navedeno brojilo na način da sada mjeri i djelatnu energiju A ukupni faktor izobličenja TDHA, postotnu nesimetriju u naponima i postotnu nesimetriju u strujama jer je to

tuženiku razumljivo i očekivano s obzirom na to da su predmetna brojila sofisticirani elektronički uređaji koji se neprestano usavršavaju. Ističe da je i u ranijem postupku koji se vodio kod tuženika, Klasa: UP/II-034-02/21-01/1055, bilo sporno udovoljava li brojilo navedenog proizvođača propisanim kriterijima. Stoga smatra da je naručitelj, kako bi nesporno dokazao da pored brojila proizvođača Landis+Gyr, Švicarska postoji barem još jedno brojilo koje udovoljava propisanim karakteristikama, bio dužan dostaviti katalog ili bilo koji drugi dokument kojim bi se nesporno utvrdile karakteristike brojila, a ne paušalnu izjavu proizvođača da planira sudjelovati u predmetnom postupku javne nabave. Smatra kako činjenica da netko ima namjeru ponuditi svoje proizvode ne znači da ti proizvodi ispunjavaju tražene karakteristike. Stoga smatra da je tuženik propustio utvrditi da je naručitelj propisivanjem tehničkih specifikacija za brojilo G. Brojilo trofazno multifunkcijsko kombi univerzalno intervalno sa mjerenjem snage i registracijom 15 minutnih podataka s integriranim funkcijama nadzora i upravljanja, neopravdano pogodio jednom gospodarskom subjektu, dok je svim drugim subjektima onemogućeno sudjelovanje u predmetnom postupku javne nabave, što predstavlja povredu iz članka 206. stavka 2. ZJN 2016. Nadalje ističe da je tuženik, s obzirom da je utvrdio da se za djelatna brojila koja naručitelj opisuje u Dijelovima B., C., D., i E. Tehničkih specifikacija više ne izdaju tipna odobrenja Državnog zavoda za mjeriteljstvo jer je na snazi Pravilnik o tehničkim i mjeriteljskim zahtjevima koji se odnose na mjerila ("Narodne novine", broj 21/16.) trebao usvojiti i poništiti navedenu odredbu dokumentacije o nabavi, a ne navedenu nezakonitost opravdati činjenicom da je naručitelj propisao i druge dokumente kojima se dokazuje sukladnost odnosno činjenicom da eventualno postoje brojila koja posjeduju važeće tipno odobrenje. Ističe da je člancima 22. i 23. navedenog Pravilnikom propisano da se sukladnost mjerila s odredbama Pravilnika označuje stavljanjem oznake CE i dodatne mjeriteljske oznake u skladu s odredbama članka 22. Pravilnika. Za oznaku CE vrijede opća načela utvrđena člankom 30. Uredbe (EZ) br.765/2008 pa iz navedenog proizlazi da se novo brojilo bez oznake CE ne može staviti na tržište Republike Hrvatske, a što to potvrđuje i Državni zavod za mjeriteljstvo u svom pojašnjenju od 4. srpnja 2023. Iz navedenog proizlazi da je tuženiku prihvatljivo da naručitelj nezakonitim odredbama dokumentacije o nabavi, koje su protivne i članku 200. stavku 1. ZJN 2016. zahtijeva dostavu tipnih odobrenja koja više nisu primjenjiva, čime čini povredu odredbi Pravilnika i Zakona o mjeriteljstvu. Tužitelj nadalje ističe da iz dokumentacije o nabavi proizlazi da naručitelj prilikom podjele predmeta nabave na grupe nije uzeo u obzir mogućnost pristupa malih i srednjih gospodarskih subjekata odnosno nije ispunio svoju obvezu iz članka 370. stavka 1. ZJN 2016. i u skladu s točkom 78. Preambule Direktive 2014/24/EU. Pojašnjava da je podjela predmeta nabave prema kvantitativnom ključu jedna od mogućnosti načina podjele nabave, no u duhu Direktive, naručitelji su dužni izvršiti podjelu predmeta nabave na onaj način koji najbolje omogućava sudjelovanje malih i srednjih poduzeća. Smatra da je jasno je da je naručitelj propisivanjem Tehničkih specifikacija kao i grupiranjem predmeta nabave na način da je uključio sporno brojilo u svaku grupu predmeta nabave ograničio tržišno natjecanje. Podjelom nabave na grupe po teritorijalnom kriteriju naručitelj je samo stvorio privid da je predmet nabave podijeljen na grupe i da je omogućio pristup malim i srednjim poduzećima. Ističe da je izvršenim uvidom u predmet nabave jasno da je naručitelj dopustio sudjelovanje samo jednom gospodarskom subjektu koji može ponuditi industrijska brojila traženih tehničkih specifikacija, a koja su izravno prepisana iz

kataloga proizvođača Landis+Gyr, dok je drugim gospodarskim subjektima onemogućeno nadmetanje. Takvim propisivanjem dokumentacije o nabavi, naručitelj je prema mišljenju tužitelja povrijedio odredbu članka 204. stavka 1. i članka 4. stavka 1. ZJN 2016. Tužitelj također ističe da je naručiteljevo pravo da predmet nabave uvjetuje kompatibilnošću s postojećim sustavom kojim raspolaže, no mora voditi računa da se takvim propisivanjem ne stvore neopravdane prepreke tržišnom natjecanju. Ističe da je tuženik uzeo kao osnovan navod naručitelja da postoje brojni troškovi povezani sa uvođenjem novih sustava za daljinsko očitavanje i upravljanje naprednim brojlama, zanemarujući tužiteljeve navode prema kojima DLMS Protokol pridonosi interoperabilnosti, što znači da će svi uređaji koji su prošli testove sukladnosti definirani u DLMS/COSN specifikaciji raditi sa drugim sistemima ili uređajima bez ulaganja dodatnog truda od strane korisnika, neovisno o proizvođaču i tipu uređaja, vrsti energije koja se mjeri te komunikacijskom mediju. Navedeno znači da uređaji koji su prošli testove definirane DLMS specifikacijom, tj. oni uređaju koji imaju DLMS Protokol, rade sa drugim sistemima (uključujući postojeći sustav naručitelja) bez dodatnih ulaganja, bez troškova, bez dodatne implementacije i testiranja pa je jasno da je naručitelj predmet nabave uvjetovao kompatibilnošću sa postojećim sustavom kojim naručitelj raspolaže, ali nije vodio računa o temeljnim načelima javne nabave odnosno ograničio je tržišno natjecanje, a koje je okolnosti tuženik propustio utvrditi. Navodi da je naručitelj takvim propisivanjem stvorio neopravdane prepreke za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju odnosno sudjelovanju drugim ponuditeljima, zbog čega je osnovano sumnjati da će upravo proizvođači Iskraemeco i Landis+Gyr zloupotrebjavati ovaj zahtjev na način da neće dopuštati kompatibilnost drugim brojlama, osim svojim, i na taj način onemogućiti svim ponuditeljima sudjelovanje u javnoj nabavi. Tužitelj nadalje navodi i prekomjeran zahtjev naručitelja u pogledu traženih normi jer je naručitelj propisao kako ponuđena brojila moraju zadovoljavati zahtjeve definirane Pravilnikom o tehničkim i mjeriteljskim zahtjevima koji se odnose na mjerila te još dodatno da moraju dokazati sukladnost određenim normama. Time je naručitelj postavio količinski pretjeran zahtjev, ničim opravdan, a sve s ciljem onemogućavanja tržišnog natjecanja jer je prema mišljenju tužitelja dovoljno da ponuditelji ispravom o sukladnosti brojila dokažu da su navedena brojila sukladna i sigurna za uporabu odnosno da ista zadovoljavaju sve uvjete za stavljanje na tržište. Smatra da je tuženik propustio utvrditi da je tužitelj u žalbi naveo da je naručitelj postavio prekomjeran zahtjev u odnosu na sva brojila, a ne samo u odnosu na multifunkcionalna sumarna brojila pa je njegovo obrazloženje nedorečeno te se iz svega može zaključiti kako tuženik prilikom odlučivanja o tom žalbenom navodu nije uzeo u obzir ostala brojila na koja se Pravilnik primjenjuje odnosno može se zaključiti da tuženik nije u cijelosti odgovorio na žalbene navode. Nadalje ističe da je tuženik pogrešno utvrdio da je naručitelj odlučio nabavljati brojilo koje pored G3-PLC komunikacije koja je besplatna i zadovoljava potrebe naručitelja, ima instaliran i GPRS/LTE komunikator jer da postoji infrastrukturni problem uslijed kojeg trenutni tehnički uvjeti ne podržavaju prijelaz na G3-PLC komunikaciju jer je potrebno izgraditi sustav umrežavanja koji tu komunikaciju podržava. Tužitelj navodi da je jasno da ne postoji infrastrukturni problem uslijed kojeg trenutni tehnički uvjeti podržavaju prijelaz na G3-PLC komunikaciju, a osobito iz razloga što je u postupku nabave iz 2019. godine naručitelj nabavljao iste vrste brojila pa je jasno da dodatni zahtjev da brojila pored G3-PLC imaju instaliran GPRS/LTE komunikator u cijelosti prekomjeran te je

protivan načelu ekonomičnosti i svrhovitom trošenju javnih sredstava. Smatra da je iz svega vidljivo da su odredbe dokumentacije o nabavi nejasne i neprecizne i da je naručitelj odredbama dokumentacije o nabavi ograničio tržišno natjecanje. Stoga predlaže da se poništi rješenje tuženika i dio dokumentacije o nabavi zahvaćene nezakonitošću te naloži naručitelju i tuženiku da mu nadoknade troškove postupka.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže ga odbiti iz razloga navedenih u obrazloženju ostvarenog rješenja. Tuženik ističe da tužitelj miješa različite faze postupka javne nabave, a time i ulogu naručitelja i tuženika jer tuženik u žalbenom postupku povodom žalbe na dokumentaciju o nabavi kontrolira zakonitost osporavane dokumentacije o nabavi, dakle ne vrši pregled i ocjenu ponuda (jer je to zadaća naručitelja) niti kontrolira zakonitost postupka pregleda i ocjene ponude ako postupak javne nabave još nije ni došao u tu fazu, kao u konkretnom slučaju. Navodi da tužitelj i u tužbi osporava Izjavu proizvođača brojila MetCom Solutions GmbH prema kojoj njihovo brojilo tipa MCS301 CT udovoljava propisanim tehničkim specifikacijama, a koju izjavu je dostavio naručitelj u žalbenom postupku u svrhu dokazivanja neosnovanosti navoda tužitelja da se u predmetnom postupku pogoduje gospodarskom subjektu Landis+Gyr, Švicarska. S druge strane, tužitelj smatra da bi relevantan dokaz odnosno valjan dokaz trebao biti katalog ili neki drugi dokument. Tuženik ističe da katalogi i prospekti koji su promidžbeni materijali proizvođača tj. podaci koji se nalaze na internetu nužno ne moraju sadržavati sve tehničke karakteristike robe na koju se odnose. Osim toga, postoje različite vrste verzija kataloga, s većim ili manjim opsegom podataka o proizvodu, dok je izjava proizvođača specifična izjava volje proizvođača kojom isti, u konkretnom slučaju brojiлом tip MCS 301 CT, potvrđuje da njegov proizvod odgovara točno određenim karakteristikama i potrebama naručitelja pa stoga predstavlja vjerodostojan dokaz, što potvrđuje i presuda, poslovni broj: UsII-201/21 od 8. srpnja 2021. Nadalje navodi da to što je naručitelj dostavio spornu izjavu navedenog proizvođača ne presumira da će isti i dostaviti ponudu u roku niti da će zbog toga njegova ponuda biti ocijenjena pravilnom u kontekstu traženih dokaza. Tuženik navodi da tužitelj ponovno ukazuje na postupak pregleda i ocjene ponuda iz ranijeg postupka, dok tuženik protivno navodima tužitelja u tom postupku nije niti utvrdio da brojila koja je nudio odabrani ponuditelj ne posjeduju određene tehničke karakteristike. Nadalje ističe da je naručitelj predmetno tipno odobrenje izdano od strane Državnog zavoda za mjeriteljstvo propisao jer se ona izdaju na rok od 10 godina, a zasigurno na tržištu postoje brojila koja posjeduju tipno odobrenje izdano od strane navedenog zavoda, i koja bi se stoga mogla nuditi u predmetnom postupku javne nabave. Stoga smatra da takvo propisivanje ne čini dokumentaciju o nabavi nejasnom, niti nerazumljivom, posebno pored činjenice da je naručitelj u odredbama točke A.4.4. Tehničkih specifikacija propisao više vrsta isprava o sukladnosti i tako ponuditeljima omogućio dostaviti bilo koju ispravu o sukladnosti koju za nuđena brojila posjeduju. Tuženik također ističe kako tužitelj polemizira da ranije izdana tipna odobrenja (dakle ona koja izdaje Državni zavod za mjeriteljstvo RH) neće ispuniti osnovnu svrhu za koju se dostavljaju jer brojila koja posjeduju važeće tipno odobrenje koje je izdao Državni zavod za mjeriteljstvo nemaju i ne mogu imati oznaku CE te stoga ne mogu biti stavljena na tržište EU. Tuženik ističe da te navode tužitelj niti jednom riječju nije isticao u žalbi, niti je dostavio bilo kakve dokaze oko predmetne problematike tijekom žalbenog postupka pa stoga ne mogu biti od utjecaja na zakonitost osporavanog rješenja jer svi žalbeni navodi i dokazi

trebaju sukladno odredbama članka 420. ZJN 2016 biti navedeni i dostavljeni u žalbi. Također navodi da ni naknadno dostavljeni dokaz uz tužbu (pojašnjenje Državnog zavoda za mjeriteljstvo od 4. srpnja 2023.) kojeg tuženik nije ocjenjivao u žalbenom postupku ne može biti od utjecaja na zakonitost rješenja tuženika jer dokazi koji nisu bili predmetom žalbenog postupka ne mogu biti predmetom razmatranja ni u upravnom sporu što je potvrđeno od strane ovoga Suda u presudama, poslovni broj: UsII-10/2 od 4. ožujka 2021. i UsII od 2181/21 od 15. srpnja 2021. Tuženik nadalje ističe da naručitelj pri podjeli predmeta na grupe nije postupio protivno odredbama ZJN 2026. Navodi da je u konkretnom slučaju mjerodavna Direktiva 2014/25/EU Europskog parlamenta i vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ te odredba članka 370. ZJN 2016, dok se tužitelj poziva na pogrešnu Direktivu i pogrešnu odredbu ZJN 2016. Tuženik pojašnjava da naručitelj koji je sektorski naručitelj nije niti morao podijeliti predmet nabave na grupe (niti je razloge za to bio dužan navesti u dokumentaciji o nabavi) odnosno mogao je predmet nabave odrediti kao cjelinu. Međutim, naručitelj je upravo radi omogućavanja pristupa malih i srednjih gospodarskih subjekata u postupku javne nabave odlučio podijeliti predmet nabave na grupe, dok je kriterij odabira odluka naručitelja, uzimajući u obzir dosadašnja iskustva i načelo učinkovitog trošenja javnih sredstava. Navodi da je u konkretnom slučaju naručitelj odlučio podijeliti predmet nabave na grupe prema teritorijalnom kriteriju te je takvu odluku potkrijepio valjanim obrazloženjem. U odnosu na navode tužitelja u pogledu DLMS Protokola tuženik ističe da tužitelj ponavlja sve ono što je isticao u žalbi o čemu se tuženik detaljno očitovao u osporenom rješenju. Navodi da se tužitelj tek u tužbi referira na navode koje je naručitelj istaknuo u pogledu DLMS-a i DLMS certifikata u očitovanju od 4. svibnja 2023. ističući spornim što naručitelj nije u dokumentaciji o nabavi dao nikakve ulazne podatke koji se odnose na postojeći sustav pa je tužitelju nejasno kako će potencijalni ponuditelji znati kako osigurati komunikacijski spoj između koncentratora podataka i postojećih sustava. Tuženik upućuje kako te navode tužitelj po prvi puta ističe tek u tužbi, dok mu u žalbenom postupku u tom dijelu nije bilo ništa sporno jer opisano obrazloženje naručitelja u žalbenom postupku nije osporavao. Ističe da se očitovao na sve navode istaknute u žalbi u pogledu tematike kompatibilnosti s postojećim sustavima za daljinsko očitavanje i upravljanje brojilima te dao svoju ocjenu neosnovanosti tih navoda. Tuženik zaključno navodi kako tužitelj u tužbi nije dokazao da se traženjem GPRS/LTE komunikatora pogoduje točno određenom subjektu, štoviše, tužitelj potvrđuje suprotno navodeći da tražena specifikacija postoji na tržištu iznimno rijetko, međutim, sama činjenica da je nešto na tržištu iznimno rijetko pa čak i da je ta činjenica nedovoljno dokazana što nije, ne čini opis predmeta nabave nezakonitim. Stoga tuženik smatra kako tužitelj svojim navodima nije dokazao da je traženje naručitelja suprotno odredbama ZJN 2016 odnosno nije dokazao da se traženom Tehničkom specifikacijom pogodovalo određenom gospodarskom subjektu. Iz navedenih razloga tuženik predlaže da se odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Zainteresirana osoba Hrvatska elektroprivreda d.o.o. u bitnome ističe da je u odgovoru na žalbu i u dodatnim odgovorima na podneske tužitelja osporavala osnovanost svih žalbenih navoda te ostaje kod tih navoda

5. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) odgovori tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su strankama upravnog spora.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je naručitelj, ovdje zainteresirana osoba u Elektroničkom oglasniku javne nabave objavio poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na 18 mjeseci, a predmete nabave je napredna mjerna infrastruktura (po grupama), a kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju pondera cijena – 90 bodova i pondera jamstvenog roka – 10 bodova.

8. Tužitelj u tužbi ponavlja navode iz žalbe da je naručitelj propisivanjem tehničkih specifikacija za brojilo trofazno multifunkcijsko kombi univerzalno intervalno sa mjerenjem snage i registracijom 15 minutnih podataka s integriranim funkcijama nadzora i upravljanja, u dijelu G. Tehničkih specifikacija pogodio jednom gospodarskom subjektu Landis+Gyr. Navodi da je naručitelj tijekom postupka u prilog svojoj tvrdnji da nije ograničio tržišno nadmetanje dostavio Izjavu proizvođača MetCom Solutions GmbH prema kojoj njihovo brojilo tipa MCS301 CT udovoljava traženim karakteristikama, koja izjava prema mišljenju tužitelja nije relevantan dokaz, već bi takav dokaz bio katalog ili bilo koji drugi dokument koji sadrži karakteristike traženog proizvoda, koje naručitelj nije dostavio, a što je tuženik propustio utvrditi.

9. Osnovano tuženik navodi da je dostavljena izjava navedenog proizvođača specifična izjava volje proizvođača kojom potvrđuje da njegov proizvod odgovara točno određenim karakteristikama i kao takva predstavlja valjan dokaz da na tržištu, uz proizvođača Landis+Gyr postoji još jedan proizvođač koji može ponuditi predmet nabave, dok katalogi na koje tužitelj upire uglavnom predstavlja općenite informacije o proizvodu pa u kontekstu konkretnog slučaja ne mogu predstavljati dokaz jače pravne snage. Ovo tim više jer je u ovoj fazi postupka, ocjene dokumentacije o nabavi, zadaća naručitelja dokazati da je dokumentaciju o nabavi izradio zakonito na način da ne pogoduje određenom gospodarskom subjektu, dok će tek u postupku pregleda i ocjena ponuda naručitelj utvrđivati sukladnost ponuđenih brojlara s propisanim tehničkim specifikacijama. Slijedom navedenog proizlazi da tužitelj ni tužbenim navodima nije dokazao da je naručitelj spornim tehničkim specifikacijama pogodio jednom gospodarskom subjektu i time povrijedio odredbu članka 206. stavka 2. ZJN 2016. Navedenom odredbom propisano je da tehničke specifikacije moraju svim gospodarskim subjektima omogućiti jednak pristup u postupku javne nabave i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju. Postojanje navedene povrede pretpostavlja da propisana tehnička specifikacija u osporenom dijelu ograničava tržišno natjecanje, a koju povredu tužitelj, na kojem je, teret dokaza, nije uspio dokazati. Okolnost da tužitelj ne može ponuditi traženo brojilo ne čini opis predmeta nabave nezakonitim, niti protivnim načelima javne nabave iz članka 4. navedenog Zakona. Nadalje, tuženik je iscrpno u obrazloženju osporenog rješenja naveo zašto prigovori tužitelja koji se odnose na prethodni postupak odnosno ranije rješenje tuženika nisu od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja tuženika u ovom upravnom sporu koje obrazloženje prihvaća i ovaj Sud.

10. Nadalje, tuženik je ocijenio neosnovanim i navod tužitelja da je naručitelj podjelom predmeta nabave na grupe prema teritorijalnom kriteriju samo prividno

omogućio sudjelovanje malih i srednjih poduzetnika u predmetnom nadmetanju. U odnosu na taj navod kojeg tužitelj ističe i u tužbi, valja istaknuti da je naručitelj u predmetnom postupku javne nabave sektorski naručitelj pa se u pogledu podjele predmeta nabave na grupe ne primjenjuje odredba članka 204. ZJN 2016 na koju se tužitelj pogrešno poziva već odredba članka 370. ZJN 2016. Prema stavku 1. istog članka Zakona sektorski naručitelj može podijeliti predmet nabave na grupe na temelju objektivnih kriterija primjerice prema vrsti, svojstvima, namjeni, mjestu ili vremenu ispunjenja u kojem slučaju određuje predmet i veličinu pojedine grupe, uzimajući u obzir mogućnost pristupa malih i srednjih gospodarskih subjekata postupku javne nabave. U predmetnom postupku javne nabave naručitelj je predmet nabave podijelio na grupe, iako nije bio u obvezi, i to na način da se grupe odnose na distribucijska područja te je naručitelj dostatno obrazložio da takav način podjela predmeta nabave na grupe omogućuje postizanje svrhe potreba postupka nabave jer mu tako nastaje samo jedan trošak te mu je takav način podjele u konkretnim okolnostima zapravo jedino prikladan i prihvatljiv. Polazeći od činjenice da je na naručitelju odluka po kojem će kriteriju podijeliti predmet nabave, a koju donosi uzimajući u obzir dosadašnje iskustvo i načelo učinkovitog trošenja javnih sredstava te da je naručitelj razloge za teritorijalnu podjelu predmeta na grupe valjano obrazložio, to se i navodi tužitelja ocjenjuju neosnovanim.

11. Ne nalazi se osnovanim ni navod tužitelja da je tuženik, s obzirom da je ocijenio da se za djelatna brojila više ne izdaju tipna odobrenja Državnog zavoda za mjeriteljstvo trebao poništiti taj dio dokumentacije, budući da je na snazi Pravilnik o tehničkim i mjeriteljskim zahtjevima prema kojem postupak ocjenjivanja provode prijavljena tijela koja su dobila ovlast od Državnog zavoda za mjeriteljstvo. Tuženik je ocjenjujući pravilnost tog navoda tužitelja, i prema mišljenju ovoga Suda, opravdano uzeo u obzir činjenicu kako postoji mogućnost da pojedini gospodarski subjekti posjeduju tipna odobrenja izdana od Državnog zavoda za mjeriteljstvo koja su još uvijek važeća, budući da se ona izdaju na rok od 10 godina pa je naručitelj takvim propisivanjem omogućio i tim gospodarskim subjektima da udovolje zahtjevima u pogledu potrebnih isprava o sukladnosti djelatnog brojila. Dakle, ponuditelji mogu priložiti tipno odobrenje ako je ishodeno kod Državnog zavoda za mjeriteljstvo i još vrijedi ili jednakovrijedno tipno odobrenje izdano od nadležnog tijela u nekoj od država članica EU kako je to i propisano u dokumentaciji o javnoj nabavi. Što se tiče pozivanja tužitelja na pojašnjenje Državnog zavoda za mjeriteljstvo od 4. srpnja 2023., ističe se da taj dokaz tuženik nije ocjenjivao u žalbenom postupku pa ne može biti predmetnom razmatranja ni u ovom upravnom sporu jer svi žalbeni navodi i dokazi sukladno odredbi članka 420. ZJN 2016 trebaju biti navedeni i dostavljeni u žalbi.

12. Iz osporenog rješenja, suprotno navodima tužitelja, proizlazi da se tuženik iscrpno očitovao i na istaknute navode tužitelja iz žalbe koji su se odnosili na utvrđivanje uvjeta kompatibilnosti s postojećim sustavom kojim naručitelj raspolaže, kao i u odnosu na navode o prekomjernom traženju sukladnosti s normama, dok se tuženik na navode tužitelja koji nisu bili dijelom žalbenih navoda nije ni mogao očitovati, a što je tuženik dostatno obrazložio u odgovoru na tužbu.

13. Stoga, imajući na umu kako su u obrazloženju osporenog rješenja izneseni, prema ocjeni Suda, valjani i potpuni razlozi, koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na osnovanost odluke tuženika, to se osporeno rješenje tuženika ne može ocijeniti zakonitim.

14. Slijedom navedenog trebalo je pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

15. S obzirom da tužitelj nije uspio u upravnom sporu nema prava na naknadu troškova spora sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu, 23. kolovoza 2023.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić

Broj zapisa: **9-3085b-bcbf8**

Kontrolni broj: **0da0f-33921-0d259**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Blanša Turić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.